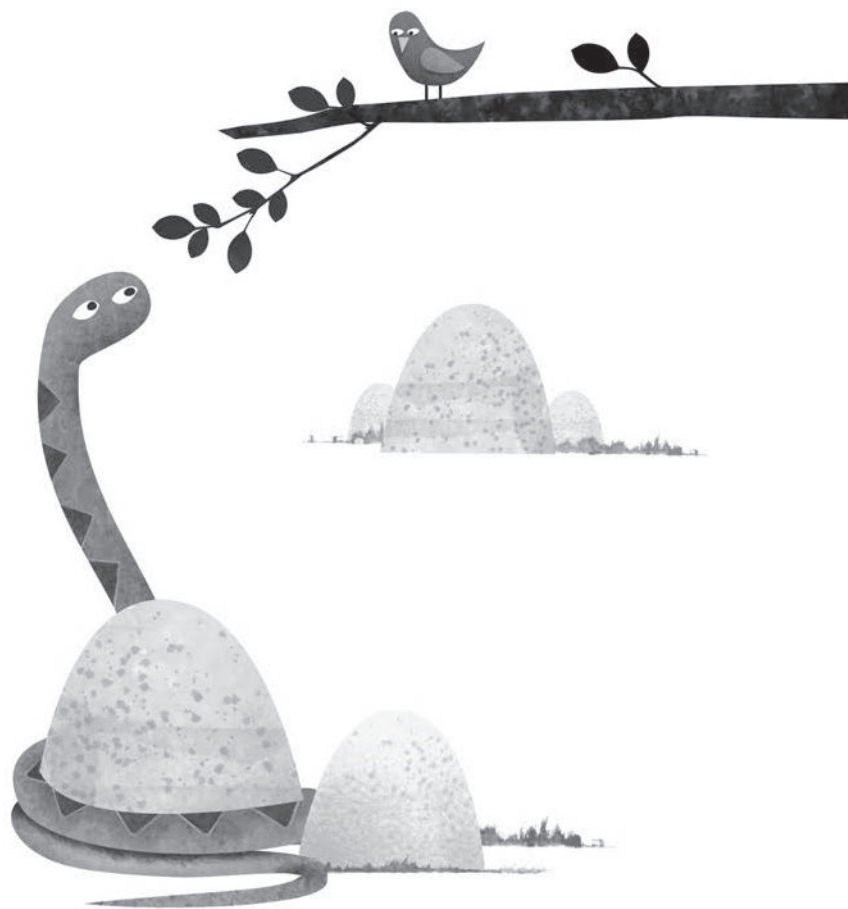

Biblický zvěřinec

LENKA RIDZOŇOVÁ

...

Had

NEBÁT SE ŘÍCT NE

Blíží se Anežčiny narozeniny. Těší se. Mluví o tom. Přemýšlí, co asi dostane...

Už za dva dny!

Maminka přijde domů s velkou taškou.

Co to má? To bude dárek!

Mami...

To je tajemství, Anežko.

Určitě je to na moje narozeniny.

Maminka záhadně neodpoví a jde s taškou nahoru. Mizí na půdě.

Druhý den je maminka s Filipem venku a Anežka to nevydrží. Otvírá dveře na půdu, chvíli se rozhlíží a už to vidí. Ta klec tady dřív nebyla. Na co klec? Něco tam štrachá, běhá tam bílá myška! To si Anežka tolik přála, mít svoje zvířátko. Chtěla by si ji pohladit už teď... Vždyť se nic nestane. Opa trně otvírá klec... Ale myška je hbitá. Vyběhne ven a mizí v koutě půdy za starou skříňí...

Co byste Anežce poradili? Pozdě bycha honit, že?

Anežko, tys to nevydržela. Neješ první, kdo nevydržel. To se s námi lidmi táhne už dávno.

Tys taky, maminko, něco nevydržela?

No... taky jsem nevydržela...

Ale už ti první lidé, o kterých se píše v Bibli, nevydrželi.

Taky pustili myš z klece?

Myš ne. Oni pustili z klece hřích.

Hřích? Ten je zavřený v kleci?

No, úplně v kleci ne, ale když se něco nemá, tak je to jako neotvírat klec.

A co oni udělali?

Byli v krásné zahradě, rostly tam stromy s dobrým ovocem. Oni směli to ovoce jíst, akorát z jednoho stromu ovoce jíst neměli. Jako by kolem něj byl plot, přes který se nemá lézt.

Oni se chtěli o všem rozhodovat sami. Chtěli vědět věci líp než Pán Bůh.

A povedlo se jim to?

Moc ne.

Eva byla blízko u toho stromu. Radši se na něj ani nedívat... Ale najednou za Evou přišel had a šeptem jí začal říkat: zkus to, vždyť se nic nestane, nikdo se to nedoví...

To jsem si s tou myškou myslela taky.

To je takový had, kterého v sobě máme, on tak štourá, provokuje, říká: zkus to, vždyť se nic nestane...

Eva to zkusila, říkala si, že se to nepozná, když jedno jablíčko ubude. A šla za Adamem a dala mu taky.

A poznalo se to?

Oni najednou dostali strach. Udělali něco, co se nesmí. A taky se spolu začali hádat, kdo za to může. Svět najednou nebyl takový hezký jako dřív. Už se neměli tolik rádi. A báli se, že to pozná Pán Bůh. A taky se zlobili na hada...

Každý se na někoho zlobil a všem bylo smutno.
Protože neřekli hadovi ne, tebe nebudu poslouchat.
Maminko, já nechci poslouchat hada, když mi bude něco
našeptávat.

Had v Bibli

Pro člověka je hadů jedovatých jen asi desetina. Přesto má tohle zvíře špatnou pověst. Je pokládáno za princip zla. Na začátku svedl Evu v ráji, aby jedla zakázané ovoce. Jedovatí hadi ohrožovali Izraelce na poušti. Mojžíš pro záchranu lidí pak vyrobil hada z bronzu. Ale ten se později zase stal nebezpečím, ohrožením víry, která se spolehne na něco viditelného. V Žalmech a Příslovích je had symbolem smrtelného nebezpečí. Při ztroskotání na moři se Pavlovi na ostrově Malta zakousla do ruky zmije, on ji ale setřásl do ohně. Ne vždy je had vnímán jen jako zlý a nebezpečný. Ježíš používá hada jako symbol opatrnosti. Jako znamení se v hada změnila Mojžíšova hůl.

A jinde? Třeba v Egyptě byl had uctíván jako božstvo plodnosti a zdraví.